Nr. 113. Środa 17. Maja 1871. Rok 61.

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzedowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjatkiem świat uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiac 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiac 1 złr.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct.

GAZETA LWOWSKA

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond: pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub wiecej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde nastepne po 6 ct. Należytość steplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370)

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Od Administracyi!

Zdarza się często. że Świetne c. k. Sądy i Urzędy nadsyłają Administracyi przesyłki pieniężne nieopłacone, czem narażają się na stratę, albowiem Administracya mogąc przyjmować przesyłki takie tylko franco, (jak to uwidoczniono w prawym nadgłówku każdego Nr. Gazety), musi je zwracać.

Mamy więc zaszczyt zwrócić na tę okoliczność uwagę P. T. interesowanych.

Część nieurzędowa.

Lwów, dnia 17. maja.

— ›Gazeta narodowa‹ w dzisiejszym numerze zawiera bardzo mglisty i jakąś tajemniczością osłonięty artykuł, tyczący się stałego umieszczania kwieskowanych dawniej urzędników politycznych. ›Gazeta nar.‹ przysłuży się tylko prawdzie, jeżeli zechce podać bliższe fakta w tym względzie, a nieomieszkamy udowodnić, że ogólnikowo wytknięte, mniemane niewłaściwości niemają najmniejszej podstawy, że zatem ›Gaz. nar.“ pod tym względem zupełnie fałszywie jest poinformowaną.

Wiedeń. Z Wiednia donoszą do jednego z pism węgierskich: Do księgi czerwonej włączono dodatkowo depeszę odnoszącą się do finansowej kwestyi spornej pomiędzy Austryą a Rosyą, która właśnie obecnie załatwioną została. Jak wiadomo chodziło tu o 1½ miliona t. j. majątek biskupstwa krakowskiego, do którego Rosya miała pretensye. Rząd austryacki wykazał, że pretensye Rosyi tylko co do części tej sumy mogą być uzasadnione i zgodził się na oddanie tej sprawy sądowi polubownemu złożonemu z reprezentantów Anglii, Włoch i Niemiec. Hr. Chotek przybywszy do Wiednia uwiadomił kanclerza państwa, że spór ten rozstrzygnięty został pomyślnie dla Austryi.

— W Lincu odbywała się w ubiegłym tygodniu rozprawa ostateczna przeciw 11 osobom obwinionym o wykroczenia z powodu uroczystego obchodu zwycięztw niemieckich. Wyrok dopiero wczoraj miał zapaść. Piątkowe posiedzenie sądu przerwane zostało burzliwą sceną. Gdy bowiem obrońca jednego z obwinionych dr. Heysler zeszedł na pole polityczne, przewodniczący po dwukrotnem upomnieniu odebrał mu głos. Dr. Heysler oświadczył, iż ustępuje przed przemocą i po tych słowach wyszedł ze sali. Ponieważ licznie zgromadzona publiczność żegnała go oklaskami, więc sala sądowa została opróżnioną. Baron Weichs w imieniu wszystkich obwinionych oświadczył, iż w obec tych faktów usunąć się muszą od rozprawy, gdyż odjętą im została wolność bronienia się. W politycznym procesie niepodobna zdaniem bar. Weichsa pominąć zupełnie politykę. Obrońcy obżałowanych zwołali z powodu tych wypadków walne zgromadzenie izby adwokatów.

— Doniesienie o audyencyi u Najjaśn. Pana deputacyi koła posłów polskich we Wiedniu uzupełniamy tym dodatkiem, że do deputacyi tej należał obok hr. L. Wodzickiego i deput. Horodyskiego także i prezes koła polskiego dr. M. Zyblikiewicz, który przemawiał do Najjaśn. Pana.

Berlin. Dnia 12go maja odbyło się posiedzenie parlamentu niemieckiego, na którem ks. Bismarck złożył oświadczenie o układach pokojowych w Frankfurcie: Z oświadczenia tego podajemy następujące najważniejsze ustępy: „Zawierając punkta przedugodne oddawaliśmy się nadziei, że w przeciągu sześciu tygodni pokój stanowczo będzie zawarty; liczyliśmy na to, że rząd, z którym zawieraliśmy ugodę pokojową, piastuje niezaprzeczone rządy we Francyi. Nadzieja ta nie ziściła się, lecz owszem rząd miał do walczenia z rokoszem jeszcze niepokonanym. Dalsza zwłoka w układach musiała w nas z tego powodu budzić obawę, czy rząd stojący teraz na czele będzie w stanie uczynić zadość przyjętym względem nas zobowiązaniom. Przedmiot sporny znajdował się w naszem ręku, i nie można było przypuszczać, że wykonanie tego warunku napotka na przeszkody. Zachodziła tylko obawa, czy rząd francuski będzie chciał i będzie w stanie uiścić się z umówionych kosztów wojennych. Gdybyśmy się byli nie porozumieli w tym względzie, byliśmy w stanie położyć koniec niepewności, biorąc Paryż albo za ugodą z komuną, albo też z orężem w ręku; a w takim razie mogliśmy rządać od rządu wersalskiego, aby stosownie do warunków pokoju wycofał wojska za Loarę i prowadził dalej układy.

„Udałem się do Frankfurtu tylko w tym celu, aby skrócić termin wypłaty kontrybucyi i uzyskać wzmocnienie rękojmii a inne punkta zostawić porozumieniu się. Skoro jednak nastręczyła się możność zawarcia stanowczego pokoju, uznałem jego potrzebę dla obu stron, gdyż byłem przekonany, że nie tylko dla Niemiec ciężary wojenne zmniejszą się, lecz oraz że zawarcie pokoju do ustalenia stosunków we Francyi się przyczyni. Obecny rząd francuski jest w możności spełnienia jak najlepiej życzeń narodu francuskiego pod względem przywrócenia pokoju. Wszelki inny rząd, któryby miejsce jego miał zająć, nie zabezpieczyłby może pokoju z taką pewnością. Będą jeszcze prowadzić się z Francyą szczegółowe układy; w głównej jednak rzeczy przyszło już do stanowczej ugody. Spłata pierwszej raty, t. j. spłata pierwszego pół miliarda nastąpi w 30 dniach po zdobyciu Paryża. Wypłata ustanowioną została w metalu albo w biletach bankowych, dających pewność, jako to: banków angielskich, holenderskich, belgijskich, pruskich, albo w wekslach pierwszej klasy Druga spłata tysiąca milionów nastąpi w ciągu tego roku po dzień 1. grudnia. Dopiero po tej spłacie obowiązani jesteśmy opuścić fortyfikacye pod Paryżem

Czwarty pół miliarda przypadnie dnia 1. maja przyszłego roku. Co do pozostałych trzech miliardów, postanowienia przedugodne pozostają w swej mocy; wypłata ma nastąpić całkowita po dzień 1. marca 1874, a wcześniejsze spłaty będą miały policzony sobie procent.

Innem bardzo trudnem pytaniem były stosunki handlowe. Rząd francuski pragnie, jak się zdaje, chcieć rozwiązać traktaty handlowe z nami. Mniema on, że zwiększone dochody, jakich będzie potrzebował, uzyskają się podwyższeniem ceł. Pod tym względem poprzestałem na postawieniu żądania, aby się względem nas trzymano zasady państw najkorzystniej uwzględnionych; zyczono sobie jednak, aby tego nie określać wyraźnie, aby nie uczynić niemożebnemi traktatów ze szczególnemi krajami, które bardzo blisko obchodzą Francyę, a z powodu małości swojej zaledwie mogą być brane w rachubę.

Do ratyfikowania traktatu, z jednej strony przez cesarza Jmci, z drugiej przez zgromadzenie wersalskie, zastrzeżony jest 10 dniowy termin. Winno ono przeto nastąpić do d. 20. b. m.

Nie mogę przypuścić, aby ugoda ta zadowolniła każde poszczególne życzenie osobiste. O tem jednak nie podobna myśl w tak wielkich ugodach między dwoma narodami. Rozerwanie dawnych związków a zawieranie nowych nie da się uskutecznić bez strat i bez przeciągłych układów. Mniemam jednak, iż otrzymano to, czego roztropność i tradycye innych traktatów pokoju żądać od Francyi dozwalały. Zabezpieczyliśmy granice nasze nabytkiem, pokryliśmy nasze koszta wojenne, o ile to się dało zrobić według ludzkich rachub; gdyż zabezpieczenie się stałe dalej na przyszłość byłoby połączone dla nas z niezmiernie większemi kosztami i wytężeniami; bylibyśmy musieli nietylko ponosić ofiary pieniężne, ale oraz nieobecność wojsk naszych w kraju, przez co tenże znacznych sił roboczych byłby pozbawiony.

Mam wszelako zaufanie, że zamiarem jest obecnego rządu francuskiego wykonać traktat nawet bez takich rękojmi, a żywię nadzieję, gdyż ci panowie równie ją żywili, że znajdą się potem siły. Co się tyczy wynagrodzenia pieniężnego, niektórzy poczytywali je za nazbyt wysokie, ale zdania tego nie podzielają ani francuski świat finansowy ani francuscy mężowie stanu. Pozwolę sobie zakończyć to moje oznajmienie wyrażeniem nadziei, że pokój ten będzie trwałym i zbawiennym, i że na długie czasy nie będziemy potrzebowali rękojmi, któreśmy uzyskali, aby się od nowego obronić najścia.

Wersal. Na posiedzeniu zgromadzenia narodowego z dn. 13 bm generał Ducrot cofnął swoją interpelacyę o wyborach municypalnych w departamencie Nievre gdyż kraj znajduje się jak mowca oświadczył w przededniu bitwy która będzie rozstrzygającą.

Juliusz Favre przedłożył traktat pokoju z Niemcami i postawił wniosek, ażeby izba poleciła biurom zbadać ten traktat. Następnie podniósł mowca zgubny wpływ powstania z 18 marca, które wszystko zakwestyonowało. Zwątpiono — rzekł Juliusz Favre — o naszej sile, zwątpiono, byśmy sami naszemi sprawami zarządzać i prawu poważanie zjednać zdołali. Zawarcie pokoju stało się znowu wątpliwem. Powiodło się usunąć wątpliwości ks. Bismarka i przekonać go, że Francya podpisawszy preliminarya pokojowe zdecydowaną była wykonać wszystkie stypulacye. Pełnomocnicy uznali, że pokój zawarty być musi w interesie obu narodów. Na nieszczęście nie mogliśmy usunąć tego ciężaru, jakim nas przygniata powstanie Paryża. Powstańcy odpowiedzialni są za ten niepomyślny obrót, jaki wzięły sprawy ojczyzny, Dali oni Niemcom powód do dalszej okupacyi kraju. Szybko jednakże przywrócimy pokój przemocą i nie ulękniemy się żadnej konieczności jaką na nas wkłada powstanie. Co się tyczy innych postanowień pozostały one w stanowczym traktacie takie same, jakie są w punktach przedugodnych. Druga część kosztów wojennych spłaconą zostanie w trzech latach. Przyspieszamy terminy dla spełnienia pierwszej części zobowiązań, ażeby terytorium nasze co rychlej uwolnić od okupacyi. Odkupienie kolei żelaznych w kwocie 325 milionów wciągnięte zostanie do pierwszych dwóch miliardów, które spłacić musimy. Postanowienia dotyczące handlu będą przedmiotem gruntownego rozbioru ze strony zgromadzenia. Ministrowie wykażą iż uczyniliśmy co było możebnem. Otrzymaliśmy 8 kilometrów obrębu około Belfortu. Niemcy proponują odstąpienie całego okręgu Belfortu za terytoryum tworzące granicę naszą od Luxemburga. Zgromadzenie zbada tę propozycyę.

Następnie odczytał Juliusz Favre tekst traktatu pokojowego i dodał potem: Spłata połowy drugiego miliarda nastąpi 1. maja 1872 a ostatnich dwóch miliardów w maju 1874. Procenta od niespłaconych sum policzone będą po 5% a spłata ich nastąpi 2go marca 1871 r. Spłata wynagrodzenia wojennego będzie uskutecznioną w monecie złotej i srebrnej, w angielskich, pruskich, niderlandzkich notach bankowych i wekslach pierwszego stopnia. Departamenta dolnej Sekwany i Lure opróżnione zostaną bezzwłocznie. Departamenta zaś Oisy, Sekwany i Oisy, Sekwany, Marny i Sekwany wtedy, gdy rząd niemiecki uzna przywrócenie porządku za dostateczne.

Lecz dopiero po spłaceniu połowy 3go miliarda wojska niemieckie zaniechają rekwizycyi, wyjąwszy ten wypadek gdyby wynagrodzenie za utrzymanie opóźnionem zostało Redukcya kosztów utrzymania wojska nastąpi wtedy, gdy wojsko zniżone zostanie poniżej 50.000. Pod względem handlu Niemcy traktowane będą jak najbardziej uwzględnione narody, jak Anglia, Belgia i t. d. Wypędzeni Niemcy wrócą znowu do posiadanie dóbr swoich i prawo zamieszkania na teryteryum francuskiem zostanie im przywrócone. Jeńcy powrócą do domu. Ci którzy uwolnieni być mają wrócą do domu, a inni do armii jednakże z ograniczeniem tylko do 80.000 ludzi. Załogi departamentowe przed Paryżem zostaną obsadzone. 20.000 uda się do Lyonu, ażeby wylądować w Algieryi, reszta armii pozostanie po tamtej stronie Loiry.

Exposé to zakończył Juliusz Favre wspomnieniem o jeńcach francuskich, których odwiedzał w Moguncyi i Koblencyi. Są oni pełni ufności i gotowi spełnić swój obowiązek t. j. bronić porządku w ojczyźnie. Przeznaczonych do Algieryi 20.000 ludzi już wysłano. Inni pójdą za nimi bez zwłoki.

— Mortimer-Ternau zarzucał na posiedzeniu zgromadzenia narodowego dnia 12. maja Thiersowi, iż niewłaściwie postąpił sobie przyjmując deputacyę komuny miasta Bordeaux. W dłuższej przemowie zrobił on szefowi władzy wykonawczej kilka bardzo ostrych zarzutów. Na to powstał Thiers i oświadczył, iż gotów jest złożyć swój urząd, jeżeliby zgromadzenie narodowe uznało słuszność zarzutów Mortimera. Ztąd powstało w izbie ogromne zamięszanie i przerażenie. Kilku mowców stawiało rozmaite wnioski w tej mierze. Utrzymał tylko się wniosekBethmontla i Cochery'ego tak opiewający: „Zgromadzenie narodowe wyraża szefowi władzy wykonawczej rzeczypospolitej francuskiej swoje zaufa-

nie i przechodzi do porządku dziennego.“ Thiers oświadczył, iż wniosek ten zupełnie go zadowalnia. Uchwała ta, za którą 495 deputowanych przeciw 10 głosowało, przyczyniła się znacznie do utrwalenia rządów Thiersa. Pośrednio okazało zgromadzenie narodowe tem samem, iż zgadza się z wynikiem konferencyi frankfurckiej i ze środkami, jakich rząd Thiersa używa, aby stłumić powstanie paryskie.

Madryt. Posiedzenie kortezów z 28. z. m. było bardzo burzliwe. Przy weryfikacyi wyborów z Lucerny hr. Toreno skarcił rząd zato, że do miasteczka tego wysłano dużo wojska, chociaż tam nie odbyła się żadna niebezpieczna demonstracya, i tylko kilku chłopaczków wołało: Niech żyje Karol VII. Dalej karcił znowu rząd za to, że człowieka tak honorowego, jakim jest marszałek Cheste, wysłano na banicyę na wyspy balearskie. Marszałek Serrano wystąpił z namiętną obroną, po której przeciwnikowi swemu ofiarował pojedynek. Nocedal zażądał odczytania tych artykułów kodeksu karnego, które zaliczają pojedynek do występków. Powstał na to hałas ogromny w całej izbie, którego dzwonek prezydenta uśmierzyć nie zdołał. Serrano obstawał przy pojedynku, a Nocedal żądał ciągle odczytania odnośnych artykułów kodeksu karnego. Posiedzenie zostało odroczone do 30go kwietnia. Posiedzenie to było tożsamo bardzo burzliwe. Alonzo przy sprawdzeniu wyboru z Tudeli żalił się, że mowcy atakują osobę króla, która jest przecież nietykalną. Ta uwaga roznamiętniła republikanów. Echevarria oświadczył, że tylko narodowi przysługują prawa monarsze, a o jego urzędniku, t. j. królu zgromadzenie zawsze rozprawiać może. Olozaga wezwał mowcę trzy razy do porządku dziennego i zapytał zgromadzenie, czy pozwoli mu dalej mówić. Republikanie, Alfonsiści i Karliści starali się wspólnie zagłuszyć stronnictwo ministeryalne. Gdy Olozaga odebrał mowcy głos, całe stronnictwo opozycyjne opuściło salę. Gdy po chwilowej przerwie posiedzenie napowrót otwartem zostało, Castelar wniósł wotum nieufności dla przewodniczącego Olozagi i skończył mowę swoją o bliskim upadku dynastyi sabaudzkiej. Znowu nastąpił hałas i wrzask trudny do opisania. Wreszcie zabrał głos minister spraw zagranicznych Martos, który z emfazą oświadczył, że republikanie i karliści zasiadają w izbie tylko z łaski rządu, który mógłby ich wszystkich uwięzić, i że dynastya jest wyrazem woli narodu. Zwracając się do Castelara rzekł minister: „Pan Castelar jest dzieckiem, które ustawicznie wyciąga ręce i chce księżyc pochwycić.“ Wniosek Castelara upadł. Za nim głosowało 88 a przeciw 172.

Kronika.

(Korespondencya z Żurawna) zamieszczona w numerze 133 „Dziennika polskiego“ z dnia 15 bm. użalając się na zły stan komunikacyi w kraju, przypisuje winę tego c. k. Namiestnictwu i dla „ilustracyi“ tego twierdzenia przytacza, jakoby w sprawie przeniesienia przewozu przez Świcę Namiestnictwo zwlekało przez 5 kwartałów egzekucyę uchwały rady powiatowej, względem wywłaszczenia gruntów na nową drogę do przewozu.

Przedewszystkiem zauważyć należy, że Namiestnictwo niemogło zwlekać egzekucyi podobnej uchwały rady powiatowej, gdyż sprawy wywłaszczenia według ustawy nienależą do kompetencyi władz autonomicznych lecz do władz rządowych. Co do przeniesienia przewozu rzecz się ma tak, że starostwo Żydaczowskie pod dniem 29 marca 1871 wydało orzeczenie wywłaszczające w tej sprawie. Przeciw temu orzeczeniu wniesione zostały od kilku stron rekursa, w skutek których Namiestnictwo pod dniem 27 kwietnia r. b. zażądało od starostwa powiatowego potrzebnych wyjaśnień. Jeżeli przeto pomieniona korespondencya służyć ma do jakiej ilustracyi, tedy może ilustrować chyba tylko nieświadomość prawdziwego stanu rzeczy.

(Posiedzenie Rady miejskiej.) Z powodu przypadającego w następny czwartek święta uroczystego obrządku łacińskiego posiedzenie Rady odbędzie się w myśl §. 15 regulaminu dzisiaj o godzinie 6ej wieczorem w sali ratuszowej. Na porządku dziennym: 1. Podania o przyjęcia do gminy: pp. dr. Tokarskiego (właściciela domu) i dr. Dobieszewskiego (lekarza). Sprawozd. radny p. Piątkowski. 2. Podania o przyrzeczenie przyjęcia do gminy: pp. Franciszka Zimy, dyrektora gal. kasy oszczędności i Tekli Dębskiej, o przyjęci do gminy p. dr. Wincentego Zakrzewskiego. Sprawozd. r. p. Zborowski. 3. Nadanie prawa obywatelstwa miejskiego: pp. Tomaszowi Rawskiemu (wjaścicielowi domu), Janowi Makanowi (stolarzowi.) Sprawozd. r. p. dr. Juliusz Kolischer. 4. Prośba dwóch sióstr felicyanek o uwolnienie od taksy za przyjęcie do gminy. Sprawozd. r. p. dr. Juliusz Kolischer. 5. Zabezpieczenie dostawy kamienia na rynsztoki. Sprawozd. r. p. Południewski. 6. Podwyższenie płacy straży ogniowej. Sprawozd. radny p. dr. Wolski. 7. Akt odbytej licytacyi na dostawę stu sztuk latarń do publicznego oświetlenia naftowego. Sprawozd. r. p. dr. Sermak. 8. Wyznaczenie remuneracyi dla zastępcy nauczyciela przy głównej szkole Elżbiety p. Jana Gamoty. Sprawozd radny p. Sobieski. 9. Obsadzenie kilku posad pomocnic nauczycielskich przy miejskich szkołach ludowych. Sprawozd. r. p. Starkel. 10. Obsadzenie posady dyrektora przy głównej szkole Elżbiety. Sprawozd. radny p. Piątkowski.

— Czytamy w „Czasie“: Urzęduicy sądowi wszystkich instancyi z prezesem oddziału karnego w krakowskim sądzie krajowym p. Jakóbem Bołozem Antoniewiczem na czele składali w poniedziałek życzenia p. Wacławowi Budwińskiemu dotychczasowemu prezesowi sądu krajowego z powodu mianowania go prezesem sądu wyższego.

P. Antoniewicz miał przy tej sposobności przemowę, na którą nowy prezes odpowiedział.

(Statystyka szynków w Krakowie.) Ze sprawozdania przedłożonego krakowskiej Radzie miejskiej dowiadujemy się, że z końcem r. 1870 było w Krakowie: oberży 24, traktierń 66, handlów korzennych mających konsensa na wyszynk trunków 40, szynków ord. 92, cukierń 12, winiarń 20, szynków miodu 7, piwiarń 20, kawiarń 78, hurtowników wódek 2, wyrabiających trunki ord. 1, wyszynków piwa własnego wyrobu w browarach 3.

W porównaniu z 1szem półroczem 1870, zaszły następujące zmiany:

Przybyło traktierń 3. winiarń 4, piwiarnia 1; ubyło zaś: oberży 2, handlów korzennych i wyszynków trunków 2, szynków ord. 4, hurtownik wódek 1, wyszynków piwa własnego wyrobu w browarach 1. Do do innych konsensów nie nastąpiła żadna zmiana

Ogółem było z końcem r. 1870 konsensów szynkowych 365, zaś w I półroczu 1870 367, liczba przeto ogólna takowych zmniejszyła się o dwa. Oprócz tego jest wydanych konsensów na bilardy 14.

Udzielono pozwoleń do dzierżawienia konsensów 37 osobom, ukarano zaś 3 osoby za przekroczenia szynkowe.

Opłaty konsensowe za II półrocze 1870 r. przyniosły gminie dochodu 10,527 zł. 75 ct., mniej zatem o 99 złr. 12 ½ ct. aniżeli w I półroczu 1870, które wynosiły wówczas 10.626 zł. 87 ½ ct.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu kwietniu 1871:

	Miejsce targu:									
	Narol		Lubaczów		Rawa		Horodenka		Obertyn	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	4	30	4	75	4	72	4	20	4	50
„ żyta	2	50	2	70	2	38	2	50	2	80
„ jęczmienia	2	—	2	—	1	79	2	50	2	50
„ owsa	1	60	1	75	1	50	1	60	1	60
„ grochu	3	10	3	50	2	73	3	-	2	80
„ hreczki	2	10	2	25	2	13	2	40	2	—
„ kukurudzy	—	—	—	—	—	—	3	25	—	—
„ ziemniaków	—	—	1	20	—	93	1	40	2	—
Cetnar siana	1	40	1	35	1	16	2	80	1	50
Sąg drzewa twardego	4	50	6	80	5	83	18		7	50
„ „ miękkiego	3	50	4	80	4	26	—	-	5	80
Funt mięsa wołowego	—	15	—	13	—	15	—	15	—	18
Miara wina	—	—	—	80	—	55	—	60	—	—
„ piwa	—	—	—	16	—	12		16	—	—
Wyrobnik z wiktem	—	—	—	20	—	26	—	30	—	—
„ bez wiktu	—	—	—	—	—	40	—	40	—	50

Lwów, 16. maja. W tut. Izbie handl. i przem płacono: Pszenica 170 ℔ 8 złr. 80 c., do 10 złr. 25 c., żyto 160 ℔ 5 złr. 20 c. do 5 złr. 35 c., jęczmień 140 ℔ 4 złr. 60 c. do 4 złr. 80 c., hreczka 140 ℔ 4 złr. 50 c. do 4 złr. 75 c., owies 100 ℔ 3 złr. 15 c. do 3 złr. 25 c., kukurudza 170 ℔ 7 złr. — c. do 7 25 c., groch 180 ℔ 6 złr. 50 c. do 7 złr. 75 c.; soczewica 180 ℔ 8 złr. — c. do 8 złr. 25 c., fasola 180 ℔ 8 złr. 75 c. do 9 złr. 50 c., jagły 180 ℔ 12 złr. — c. do 13 złr. 25 c., koniczyna 180 ℔ 40 złr. — c. do 45 złr., rzepak zim. 150 ℔ 12 złr. 50 c. do 13 złr. — c, rzepak letny 150 ℔ 11 złr. 50 c. do 12 złr. — c., lnianka 150 ℔ 8 złr. — c. do 8 złr. 50 c., siemię konopne 120 ℔ 5 złr. 50 c. do 5 złr. 70 c., siemię lniane 150 ℔ 9 złr. 75 c. do 10 złr. 25 c., anyż rosyjski cet. 100 ℔ 21 złr. 50 c. do 21 złr. 75 c., anyż płaski 100 ℔ 17 złr. — c. do 18 złr. 75 c., kminek 100 ℔ 16 złr. — c. do 17 złr. 50 c., len 100 ℔ 16 złr. — c. do 28 złr., konopie 100 ℔ 13 złr. — c. do 17 złr. 50 c., chmiel 100 ℔ 15 złr. — c. do 18 złr. — c., miód z woskiem 100 ℔ 27 złr. — c. do 27 złr. 50 c., miód patoka 100 ℔ 25 złr. — c. do 25 złr. 50 c., wosk żółty lwowski 100 ℔ 116 złr. — c. do 118 złr., wosk żółty wiejski 100 ℔ 108 złr. — c do 110 złr. — c., potaż słomiany 100 ℔ 11 złr. — c. do 11 złr. 50 c., potaż drzewny 100 ℔ 14 złr. — c. do 16 złr. 50 c., olej rzepakowy surowy 100 ℔ 26 złr. — c. do 28 złr. — c., olej rzepakowy rafinowany 100 ℔ 31 złr. 50 c. do 32 złr. — c., olej lniany surowy 100 ℔ 28 złr. 50 c. do 29 złr. — c., olej konopny surowy 100 ℔ 25 złr. — c. do 26 złr. 50 c., olej konopny rafin. 100 ℔ 29 złr. 50 c. do 30 złr. — c., olej słonecznikowy 100 ℔ — złr. — c. do — złr., łój 100 ℔ 30 złr. — c. do 30 złr. 50 c., spirytus wiadro 18 złr. 50 c. do 18 złr. 75 c.

Sprawozdanie

z IVgo, Vgo i VIgo posiedzenia lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej pod przewodnictwem prezesa Izby p. Józefa Breuera.

(Dokończenie.)

XIII. Nad wnioskiem naglącym p. radnego Schellenberga: Wystosować natychmiast prośbę do wys. ministerstwa handlu, ażeby w koncesyi na kolej Lwów-Munkacs, położono warunek, „że siedzibą Towarzystwa tej kolei ma być Lwów, a nie Wiedeń“, wywiązała się dłuższa debata. P. radny Lazarus podniósł, że słuszne jest żądanie, aby dyrekcye kolei znajdowały się we Lwowie, gdyż tu leżyć musi w interesie handlującej publiczności. Nie należy jednak pod to subsumować siedzibę Towarzystwa, która dla nas mniejszej jest wagi. Koleje budują się kapitałami, których my niestety w kraju dostarczyć nie możemy i w tym względzie zawiśli jesteśmy zupełnie od placu wiedeńskiego. Nie możemy dla tego dyktować tym warunki, którzy wspierają nas w dążeniu naszem do uzupełnienia sieci kolei. Mowca życzyłby sobie także, żeby siedziby Towarzystw kolejowych były we Lwowie, jeżeliby to uskutecznić się dało bez zagrożenia właściwej sprawy. Ponieważ ale w tym względzie rozstrzygają ci, co dają swoje kapitały, zresztą i rząd państwa poręczający dochody, rozważać musi korzyści i niedogodności, jakie wypływają z siedziby Towarzystwa ze względu na wykonanie kontroli, to nie można przy takim składzie rzeczy poświęcić samej sprawy, to jest budowy kolei, dla uzyskania ustępstwa podrzędnej wartości.

Stawianie podobnych warunków utrudniłoby albo by może wcale uniemożebniło uzyskanie kapitałów, które przy budowie kolei żelaznych najważniejszą odgrywają rolę.

Z powodów więc powyższych, i ze względu, że rzeczą naszą jest wszelkiemi sposobami ułatwiać, ale nie utrudniać budowy kolei żelaznych w naszym kraju, p. radny Lazarus nie może przemawiać za wnioskiem p. Schellenberga, tem mniej, ile że w interesie handlujących koniecznem jest, mieć w kraju dyrekcye ruchu, a przeznaczenie Lwowa na siedzibę Towarzystwa tylko pożądanemby było.

Do zdania p. Lazarusa przyłącza się także p. radny Miezes.

Sekretarz Izby p. Maksymilian Bodyński postawił do wniosku p. Schellenberga następujące poprawki:

1. Ponieważ tak Sejm przez Wydział krajowy, wstawiał się u wys. Rządu, aby dyrekcye galicyjskich kolei żelaznych znajdowały się w Galicyi i mowca sam przemawiał za tem w komisyi ankietowej w Wiedniu, jako delegat Izby, to należałoby, aby Izba nasamprzód zasad broniła, nim przystąpi do poparcia wniosku, ściągającego się do wypadku pojedyńczego.

Wypadałoby zatem przedłożyć wys. Rządowi do uwzględnienia życzenie zasadnicze wszystkich interesowanych warstw okręgu Izby, żeby jeneralne dyrekcye galic. kolei żelaznych znajdowały się w kraju.

2. Ponieważ część pomienionej we wniosku pana Szellenberga kolei żelaznej Lwów-Munkacs, to jest Beskid-Munkacs (10 mil) już jest koncesyonowaną i we Węgrzech się znajduje, to należałoby część galicyjską nazwać: Lwów-Stryj-Beskid. A gdy do tej linii koncesyonowaną ma być także linia łącząca Stryj-Stanisławów, to należałoby także pod nazwą linii, której Towarzystwo siedzibę mieć ma we Lwowie, subsumować także Stryj-Stanisławów.

3. O uznanie zasady, że dyrekcye kolejowe znajdywać się mają w kraju, starać się trzeba także przy tych Towarzystwach kolejowych, których statuta nie są jeszcze potwierdzone.

Wnioskodawca p. Szellenberg nie podzielał obawy względem trudności uzyskania kapitałów, gdyż koleje austryackie w ogóle gwarantowane mają dochody, i wskazuje oraz na decentralizacyę dyrekcyi kolejowych w Prusiech i Niemczech, podnosząc powtórnie korzyści, jakieby kraj i stolica doznały z ustanowienia siedziby Towarzystwa we Lwowie. Do poprawki wniesionej przez sekretarza p. Bodyńskiego, względem nazwy linii Lwów-Stryj-Beskid i wciągnięcia do niej linii Stryj Stanisławów, wnioskodawca się przychyla; na jego zaś inne dwie poprawki zgodzić się nie może, gdyż takoweby wykonanie wniosku utrudniały. P. radny Miezes radby, żeby życzenia p. Schellenberga ziściły się, mniema jednak, że stawiane przez niego warunki umieszczoneby być powinny już w ogłoszeniu konkurencyi, celem udzielenia koncesyi.

Wnioskodawca zgadza się na to, jak również przychyla się do zdania p. Lazarusa i Miezesa, aby wyrażone we wniosku żądanie przedłożono wys. Ministerstwu jako życzenie. Sekretarz Izby p. Bodyński stawia swoją poprawkę względem linii Chyrów-Stryj jako samoistny wniosek, który też prezes Izby jako taki poddał pod głosowanie.

Izba uchwaliła jednogłośnie:

1. Przedłożyć wys. Ministerstwu jako życzenie, aby w ogłoszeniu konkurencyi celem udzielenia koncesyi na linię Lwów-Stryj-Beskid i Stryj-Stanisławów umieszczono warunek, że siedzibą Towarzystwa tej kolei ma być stolica kraju Lwów, a nie Wiedeń.

2. Przedłożyć osobno wys. Ministerstwu handlu życzenie, żeby siedziba Towarzystwa linii kolejowej

Chyrów-Stryj ustanowioną została w kraju i ten warunek umieszczono w statutach Towarzystwa.

XIV. Izba uchwaliła w myśl §. 13. ustawy wprowadzającej kodeks handlowy odnieść się z prośbą do c. k. sądu krajowego we Lwowie, ażeby firmę Wohlfeld i Klarfeld we Lwowie, zaś do c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie, ażeby kupca Chunę Jonasa ze względu na rozległość ich interesów i opłacany przez nich podatek kwalifikujący ich do protokołowania firm zawezwały pomienione firmy z urzędu do protokołowania firm.

XV. Na wezwanie sądu krajowego, jako handlowego we Lwowie do przedstawienia kandydatów na jedno opróżnione miejsce asesora honorowego, uchwaliła Izba proponować: p. Maurycego Lazarusa, Józefa Szymona Jürgensa i Jana Szumana.

XVI. Izba powzięła do wiadomości przysłany jej przez wiedeńską Izbę handlową spis zaprotokołowanych firm w Saksonii od 1 września 1869 do 31. grudnia 1870.

XVII. Izba uchwaliła uwiadomić te domy bankierskie we Lwowie, które w przeszłym roku użalały się na przeszkody zachodzące w korespondencyi telegraficznej, że według zawiadomienia c. k. Ministerstwa handlu rzeczywiście zachodziły pomienione przeszkody w drugiem półroczu 1870, że takowe atoli spowodowane były nadzwyczajnemi wypadkami politycznemi. Obecnie zaś nakazano i zarządzono, ażeby korespondencye ze Lwowa do Wiednia odchodziły najkrótszą linią.

XVIII. Na podanie p. Szmila Altera w Dzurowie, który na prośbę swoją wniesioną do c. k. starostwa w Śniatynie o koncesyę na traktyernię i szynk w Dzurowie odebrał od tej władzy nieumotywowaną rezolucyę odmowną z powołaniem się na §. 18. ustawy przemysłowej i z tego powodu prosi Izbę o wstawienie się za nim, Izba uchwaliła odpowiedzieć, że tego uczynić nie może, gdyż nie są jej wiadome przyczyny, dla których nastąpiła rezolucya odmowna, zresztą stoi petentowi droga rekursu otwartą do wys. Namiestnictwa, które w tym wypadku stanowi 2gą instancyę.

XIX. Na wezwanie c. k. starostwa w Stryju do przedstawienia dwóch budowniczych w Stryju na asesorów przy examinie odbyć się mającym z kandydatem na budowniczego p. Herszem Weckerem, Izba uchwaliła odpowiedzieć, że nie są jej dostatecznie znane dotyczące osobistości fachowe zamieszkałe w Stryju, przeto wybór tychże pozostawić musi c. k. starostwu, któremu i tak według rozporządzenia wys. c. k. ministerstwa handlu z dnia 22 października 1851 l. 5086 przysłuża prawo do mianowania asesorów examinacyjnych.

XX. Izba powzięła do wiadomości doniesienie wys. c. k. Namiestnictwa, że wys. c. k. Ministerstwo handlu potwierdziło wybór p. Józefa Breuera na prezydenta a p. Roberta Domsa na wiceprezydenta lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Ostatnia poczta.

Telegramy „Czasu.“

Wiedeń 16 maja. Minister skarbu wnosi przedłożenie rządowe względem poboru dalszego podatków na miesiąc czerwiec. Podczas obliczania głosów wyborów do wydziału, Wydział konstytucyjny odbywa posiedzenie.

Wiedeń 16 maja. W dalszym ciągu obrad Rady państwa toczyły się rozprawy nad wnioskiem względem wyboru do Delegacyi wspólnych. Banhans i Gross przedkładają wnioski większości i mniejszości wydziału. Fux przemawia za odroczeniem wyboru Delegacyi i motywuje ten swój wniosek koniecznością pokonywania ministeryum. Knoll przemawia w podobnym duchu. W głosowaniu nad wnioskiem odroczenia wyboru do Delegacyi, odroczenie zostało znaczną większością odrzucone.

Wersal 15 maja. W murach otaczających Paryż, wybitych jest kilka wyłomów. La Porte d'Auteuil zupełnie zburzona. Zjazd delegatów gmin Francyi w Lugdunie spełzł na niczem; tylko około 40 delegatów przybyło tam, a nie widząc żadnej nadziei jakiegokolwiek skutku, rozjechało się.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 16 maja.

Hotel George: Pp. Hr. Młodecki K., z Brodów. — Hr. Rosnowski F., z Przeworska. — Łodyński S., z Nahorca. — Szeliski H., z Kozowy. — Wyndham W., z Kudjańca.

Hotel europejski: Pp. Głowacki W., z Kozówki — Stojowski B., z Chlebna.

Hotel angielski: Pp. Bronarski K., z Czerniowiec. — Poten K., z Olszanki. — Sarnecki N., z Turynki.

Hotel krakowski: P. Niezabitowski K., z Płuhowa.

Hotel podolski: P. Lisowski R., z Leszczawy.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 16 maja.

Pp. Hr. Muiszek B., do Przemyśla. — Br. Błażowski M., do Nowosiółek. Wawrausch W., dr. praw, do Rzeszowa. — Gurski S., do Załośca. — Jocz Jan i Bolesław, do Borszczowa. — Kriegshaber A., do Iwaciowa. — Mysłowski A., do Koropca. — Pöchh F., do Stołpina. Śliwiński W., do Bereżnik. — Zacharjasiewicz M., do Krakowa.

T E A T R.

Dziś (przedstaw. polskie). 1szy gościnny występ p. Heleny Modrzejewskiej, artystki z teatrów warszawskich. **„Adryanna Lecouvreur“.** Dramat w 5 aktach z francuskiego pp. Scribe i Legouve.

Jutro (przedstawienie niem.) Szósty występ pana E. Deutsch pierwszego tenorzysty z miejskiego teatru w Wrocławiu. **„Faust und Margarethe“** Wielka romantyczna opera w 5 aktach Goethego, przez Juliusza Barbier i M. Carré. Muzyka Gounod'a.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą	ze Lwowa do Krakowa	o g.	6 m.	42	rano.
"	" "	o "	8 "	7	wieczór.
"	" "	o "	3 "	30	rano.
"	" do Czerniowiec	o "	8 "	32	rano.
"	" "	o "	12 "	20	w nocy.
"	" do Brod. i Złoc.	o "	8 "	52	rano.
"	" "	o "	11 "	50	wieczór.
Przychodzą	z Krakowa do Lwowa	o g.	7 m.	37	rano.
"	" "	o "	11 "	—	wieczór.
"	z Czerniowiec "	o "	7 "	—	rano.
"	" "	o "	2 "	30	w nocy.
"	z Brodów i Złoczowa "	o "	7 "	24	wieczór.
"	" "	o "	2 "	50	w nocy.

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą	do Brodów i Złoczowa	o g.	9 m.	11	rano.
"	"	o "	12 "	12	wieczór.
Przychodzą	do Lwo. z Brod. i Złocz.	o "	6 "	53	wieczór.
"	"	o "	2 "	19	w nocy.

Odpowiedzialny redaktor: **Adolf Rudyński.**

Spostrzeżenia meteorologiczne w miesiącu maju 1871

Dnia	Barometer		Millimeter		Stopień ciepła wedle Celsiusa				Ciśnienie pary millimetr.				Wilgoć powietrza w %				Stan nieba 0—10				Wiatru kierunek i siła			Ozonometer 0—10				Opad atmosferyczny millimetr. i uwaga
	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	7h	2h	9h	M.	
15	724·94	724·36	725·14	724·81	6.8	15·6	10·0	10·80	6·23	6 54	6·01	6·26	85	50	66	67·0	1	10	10	7·0	N 1	SW 1	SW 3	7	5	6	6.0	0·00

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		żądaja	
	Złote austryackie							
D. 16. maja. Południowy.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	261	50	262	25
" kol. lwow.-czern. Jassy	—	—	—	—	174	—	175	—
" banku hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 50%	—	—	—	—	120	—	121	50
" papiery czerl. po 200 zł. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	70	—
Listy zast. Tow. kred. gal. " 5% w. a	—	—	—	—	83	15	83	65
" Tow. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	74	—	74	75
Banku hip. gal.	—	—	—	—	88	25	89	—
Gal. zakł. kred. włośc.	—	—	-	-	88	20	89	—
Oblig. indemn. gal.	—	—	—	—	75	20	75	75
" W. Ks. Krak.	—	—	—		—	—	—	—
" Księstwa Bukowiny	—	—	—		—	—	—	—
Poż. głod. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	—	—	100	50
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—		—	—	—
" " " " II. "	—	—	—	—	—	—	—	—
" kolei lwow.-czerniow. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
" " " II. "	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—		—	5	79	5	86
" cesarski	—	–	—	—	5	84	5	91
Napoleondor	—	—	—	—	9	85	9	93
Pół imperyał rosyjski	—	—		—	10	—	10	15
Rubel srebrny rosyjski		—	—	—	1	90	1	95
" papierowy "	—	—	—	—	1	$62\frac{1}{2}$	1	$63\frac{1}{2}$
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	84	1	85
Srebro	—	—	—	—	122	50	123	50

(Od „Akc. gal. kol. żel. K. L.“ do „" " " II. "“: oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 13. maja 1871.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	68.95	69.05
do kwietnia do października po 5%	68.75	68.85
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po $4\frac{1}{2}$%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	294.50	295.—
" " " " 1839 piąta część losów	294.—	295.—
" " " " 1854 po 250 zł. 4%	91.—	92.—
" " " " 1860 po 500 zł. 5%	97.25	97.50
" " " " 1860 po 100 zł. 5%	109.25	109.75
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	125.30	125.70
Renty Como po 42 lir. austr.	23.—	25.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

Czech	96.—	—.—
Bukowiny	73.50	74.—
Galicyi	74.90	75.15
Niższej Austryi	97.25	97.75
Siedmiogrodu	75.25	75.50
Węgier	79.90	80.25
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50%	242.—	242.50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	280.50	280.70
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	892.—	896.—
Galic. banku kraj. á 200 zł. wpł. 40%	—.—	70.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	752.—	754.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	604.—	606.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	223.—	223.50
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	2252	2255
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	262.25	262.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	174.75	175.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	421.50	422.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	179.80	180.—
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	106.25	106.50
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	73.—	—.—
" " " po 5%	82.50	83.50
Gal. banku hyp. po 6%	88.25	88.75
Galicyjski zakład kredytowy włościański po 6%	88.25	88.75
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	92.80	93.—
Węgier. Towar. ziemskie po $5\frac{1}{2}$%	89.25	89.50
" " " (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91.25	91.50
" " " " " w. a.	88.—	88.50
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł. (za 100 zł.)	105.—	105.25
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	100.—	100.25

5. Losy. (za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	164.50	164.—
Clarego po 40 zł. m. k.	34.—	36.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	100.—	102.—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	15.—	17.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	33.—	34.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	29.—	30.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.—	15.50
Salma po 40 zł. m. k.	39.—	40.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	29.—	30.—
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	24.—	26.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	122.—	124.—
" " " 50 zł. w. a.	59.—	60.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	22.—	23.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	21.50	22.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	104.40	104.40
Augsburg za 100 zł. w p. n.	103.90	104.10
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	104.10	104.20
Hamburg za 100 M. B.	91.80	91.90
Londyn za 100 ft. szt.	125.—	125.15
Paryż za 100 fr.	—.—	—.—

Kurs złota.

Dukat ces. men.	—.—	—.—
" peł. wagi	5.91	5.93
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.93	$9.94\frac{1}{2}$
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	122.40	122.60

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 16. maja.

	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	59	20
" " w srebrze	68	85
Losy z 1860 roku	97	25
Akcye banku wiedeńskiego	759	—
" " kredytowego	280	20
Londyn 10 funtów szterlingów	125	—
Srebro	122	40
Napoleondor	9	93
Dukat	5	$91\frac{1}{2}$

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1080 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 16-not. C. k. Izba notaryalna Rzeszowska na opróżnione miejsce notaryusza w Leżajsku z siedzibą w tymże miejscu, niniejszem rozpisuje konkurs na cztery tygodnie, w którymto czasie ubiegający się o tę posadę podania swoje w przenależytej drodze do c. k. Izby notaryalnej wnieść mają.

Rzeszów, dnia 2. maja 1871.

(1119 1-3) **Edykt.**

Nr. 1745. C. k. Sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niniejszym edytem Mojżesza Judę 2 imion Baneta z miejsca pobytu niewiadomego na ręce kuratora adwokata Geisslera, w myśl §. 160 pat. ces. z 9. Sierpnia 1854 Nr. 208 D. P. P., iż legat 5000 złr. w. a. jemu na mocy testamentu de dto Kraków 9 Grudnia 1866 przez śp. Anszla Baneta zapisany, w stanie biernym połowy realności pod l. 10 dz. VII/149 gm. VI w Krakowie położonej, Anszla Baneta własnej, z klazulą §. 822 kcy. zaprenotowany został.

Kraków dnia 1. Maja 1871.

(1121 1—3) **Edikt.**

Nr 449 Vom k. k. Bezirksgerichte in Brody wird dem Jacob Perlmann Margulies und dem Chaim Leibe Margulies rücksichtlich deren dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Erben mittelst des gegenwärtigen Edictes bekannt gegeben, daß Marcus Margulies gegen Verständigung derselben mit dem Gesuche de praes. 29. April 1870 Zahl 2843 um Intabulirung als Eigenthümer der Hälfte des Gewölbes sub Nr. 12 in Brody hiergerichts eingeschritten ist, und daß in Folge hohen oberlandesgerichtlichen Entscheidung vom 10. Jänner 1871 Z. 84, mittelst welcher der hiergerichtliche abweisliche Bescheid vom 5. Juli 1870 z. Z. 2843 abgeändert wurde, die Intabulation des Marcus Margulies als Eigenthümers der erwähnten Gewölbehälfte gleichzeitig angeordnet wird

Zur Empfangsnahme dieses Bescheides wird für Jacob Perlmann Margulies und Chaim Leib Margulies rücksichtlich für deren dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Erben der Herr Advocat Dr. Ornstein als Curator bestellt.

Brody, am 28. April 1871.

(1122 1—3) **Edikt.**

Nr 7000. Vom k. k. Bezirksgerichte Kołomyja wird bekannt gemacht, daß im weiteren Executionszuge des hiergerichtlichen rechtskräftigen Bescheides vom 20. August 1865 Z. 1136 zur Einbringung der von der Stadtgemeinde Kołomya Namens des Armendarlehensfondes mit Compromißurtheil vom 18. Juli 1857 wider Franz Baumann ersiegten Forderung von 170 fl. 10 kr. öst. W sammt 4 Pct. seit drei Jahren vom 13 October 1864 zurückgerechnet bis zur wirklichen Zahlung laufenden Zinsen der Gerichtskosten im Betrage von 2 fl. 60 kr. und der gegenwärtigen Executionskosten im Betrage von 12 fl. 77 kr. die executive Feilbietung der laut h. g. Executions-Protokolles vom 14. October 1861 zu Gunsten des Adam Münich gepfändeten und zu Gunsten der Stadtgemeinde Kołomyja, so wie des Hersch Hirsch supergepfändeten und geschätzten keinen Tabularkörper bildenden in Kołomyja sub Nr. 577 und 203 Nadwornaer Vorstadt gelegenen Hausrealitäten wider Isaac Baumann, so wie gemäß §§ 6 und 7 der Just. Min. Verordnung vom 19ten September 1860 Nr. 212 gegen die Eheleute Adam und Johanna Tomkiewicz als im Grunde des der executiven Pfändung nachgefolgten Vertrages vom 1ten November 1865 in den Besitz der Realität gemäß der der sub D.) vorgelegten in der hiergerichtlichen Registratur zur Einsicht aufliegenden Bedingnisse bewilligt wurde. Zu diesem Ende werden drei Feilbietungstermine, und zwar:

den 22. Juni 1871,
den 12. Juli „
den 3. August „

jedesmal um 11 Uhr Vormittags in dem hierortigen Gerichtsgebäude mit dem Bedeuten festgesetzt, daß im Falle bei keinem der obigen Licitationstermine der Anbot im Schätzungswerthe oder darüber erzielt werden sollte, nach Einvernahme der Gläubiger bezüglich der gestatteten erleichternden Bedingnisse vierter Termin ausgeschrieben werden wird, bei welcher die feilzubietende Realitäten um welchen werPreis immer an den Meistbietenden werden hintangegeben den.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Kołomyja, am 17. März 1871.

(1123 1—3) **Edykt.**

Nr. 4048 cyw C. k. Sąd powiatowy w Tarnobrzegu zawiadamia, że Antoni Wilk gospodarz z Majdanu zmarł bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia dnia 7. Kwietnia 1846 Ponieważ niewiadomem jest sądowi miejsce pobytu syna jego Jana Wilka przeto wzywa się go, aby zgłosił się tu w Sądzie w przeciągu roku jednego, rachując od dnia niżej wyrażonego, i wniósł oświadczenie do tej spuścizny, w przeciwnym bowiem razie przeprowadzonem będzie postępowanie spadkowe ze zgłaszającymi się spadkobiercami i z ustanowionym dla niego kuratorem Kazimierzem Blicharskim z Majdanu.

Tarnobrzeg dnia 23. Grudnia 1870.

(1124 1—3) **Ogłoszenie.**

L. 92-k. k. Na dniu 24. maja, tudzież 7. i 20. czerwca 1871, każdą razą o godzinie 9tej zrana odbędzie się w Zarwanicy w okręgu tutejszego c. k. sądu powiatowego publiczna sprzedaż ruchomości do masy rozbiorowej Mojżesza i Wilhelma Friedmanów należących, mianowicie: zboża, bydła, koni, wozów i narzędzi gospodarczych

Co niniejszem do publicznej wiadomości się podaje.

Wiśniowczyk, dnia 10. majaa 1871.

C. k. sędzia powiat. jako komisarz konkursowy.

Faustyn Jahner.

(1125 1—3) **Edikt.**

Nr. 3326. Majer Pelichower hat hiergerichts mittelst Gesuches de praes. 2. November 1870 Z 8042 wider den dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Johann Sokołowski zur Hereinbringung der aus dem gerichtlichen Vergleiche ddto. Brody 26. Februar 1821 Z 2673 herrührenden im Lastenstande der ehemals Johann Sokołowski'schen Realität, Nro. tab. 1177 et 1211 in Brody intabulirten Forderung pr. 1300 Silber Rubel s. N G. mit Einschluß der darauf superintabulirten Summe pr. 400 Duc. um executive Abschätzung der eben bezeichneten Hypothek gebeten, worüber mit Bescheid vom Heutigen zur Einvernehmung der Betheiligten in der Richtung des Hofdekrets vom 22. Juni 1836 Z. 3345 eine Tagfahrt auf den 14 Juni 1871 um 9 Uhr Vormittags im hiergerichtlichen Bureau Nr. 2 angeordnet wird.

Hievon werden der dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Johann Sokołowski oder im Falle des Ablebens desselben dessen dem Leben und Wohnorte unbekannten Erben unter Zufertigung des oberwähnten Bescheides zu Handen des für dieselben bestellten Curators Herrn Advocaten Dr. Weisstein in Brody durch dieses Edict mit der Aufforderung verständigt, rechtzeitig entweder selbst zu erscheinen oder dem bestellten Curator die nöthigen Behelfe mitzutheilen, oder einen anderen Sachwalter zu bestellen, widrigens sie die etwa eintretenden nachtheiligen Folgen sich selbst zuzuschreiben haben würden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Brody, den 7. Mai 1871.

(1132 1—3) **Edykt.**

L. 2605. C. k. sąd obwodowy zawiadamia niniejszym edyktem Tadeusza Piusa dw. im. Przyborowskiego, że przeciw niemu i innym p. Feliks Jan dw. im. Czerkawski i p. Teodozya Cholewina o ekstabulacyę ze stanu biernego sumy 5000 złr. m. k. na dobrach Metyniowie ciężącej praw Instr. 678. p. 364. n. 2. cięż. ciężących, pozew wnieśli i o pomoc sądową prosili, w skutek czego termin do wniesienia obrony na dzień 19. czerwca 1871 o godzinie 10. przed południem wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu współpozwanego Tadeusza Piusa dw. im. Przyborowskiego lub w razie śmierci jego spadkobierców jest nie wiadome, przeto c. k. sąd obwodowy w Złoczowie w celu zastępowania pozwanego na jego koszt i niebezpieczeństwo tutejszego p adwokata Dra Wesołowskiego z substytucyą pana adwokata Dra. Billeta za kuratora nieobecnemu ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Upomina się niniejszym edyktem pozwanego, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam się zgłosił, albo też potrzebne dowody prawne ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi tutejszemu doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w przeciwnym bowiem razie wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z Rady c. k. Sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 10. maja 1871.

(1115 2—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 13012. Celem zabezpieczenia budowli konserwacyjnych w latach 1871, 1872, 1873 na gościńcach państwowych okręgu budowniczego stanisławowskiego wykonać się mających odbędzie się na dniu 7. Czerwca 1871 w c. k. Starostwie w Stanisławowie publiczna licytacya przez oferty.

Cena fiskalna robót na rok 1871 do wykonania przeznaczonych wynosi 6368 złr. 13 ct.

Warunki dotyczące budowli tych jak niemniej sumaryczny, kosztorys i ceny jednostkowe, przejrzanymi być mogą w godzinach urzędowych w wymienionem c. k. Starostwie, dokąd także oferty zaopatrzone w 5% wadium, z wyrażeniem cen nietylko cyframi, ale też i literami na cały trzyletni przeciąg czasu lub też tylko na rok 1871, i to na wszystkie gościńce razem, lub też tylko na pojedyncze sekcye drogowe w wyznaczonym terminie najdalej do godziny 12 w południe wniesione być mają

Oferty spóźnione lub według przepisu nie ułożone, uwzględnione nie będą.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 7. Maja 1871 r.

(1117 2—3) **Edikt.**

Nr. 26090. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird hiemit dem gegenwärtigen Aufenthalte nach unbekannten Bernhard Bayer bekannt gemacht, daß wider denselben über das Gesuch des Isaac Bartel ddto praes. 11. Mai 1871 z. Zahl 25295 mit Beschluß vom 10. Mai 1871 z. Zahl 25295 die Zahlungsauflage über die Wechselsumme von 100 fl. öst. W. s N. G. erlassen und dem unter Einem bestellten Curator Herrn Landesadvocaten Dr. Kaufmann zugestellt worden sei.

Lemberg, am 12. Mai 1871.

(1118 2—3) **Edykt.**

L. 7232. C. k. sąd krajowy lwowski podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, iż w drodze egzekucyi nakazu zapłaty z dnia 23. lutego 1867 l. 5316 tegoż sądu na zaspokojenie kwoty 525 zł. w. a. z większej sumy 1050 zł w. a. pochodzącej z 5proc. odsetkami od dnia 1. lipca 1866 bieżącemi i kosztami sądowemi 12 zł. 46 kr. w. a. i egzekucyjnemi kosztami 4 zł. 75 kr. i 3 zł. 25 kr. w. a., a następnie kosztami do l. 19178 ex 1870 w kwocie 8 zł 8 kr. w. a i do l. 23718 ex 1870 w kwocie 6 zł. 36 kr. wal austr. przyznanemi, jakoteż i dalszemi kosztami w kwocie 74 zł. 40 kr. w. a. przyznanemi, egzekucyjna sprzedaż wedle dom. 51. pag. 326. n. 21. haer. i Dom. 49. pag. 476. n. 18. haer. własność Jana Wencla Nepomuka tr. im. Hofmana stanowiącej $1/5$ części realności we Lwowie pod l. 357 i $358^{4}/_{4}$ położonej, odbędzie się w c. k. sądzie krajowym w dwóch terminach, t. j. na dniu 15go czerwca 1871 i dnia 4. lipca 1871, każdą razą o godzinie 10tej przed południem pod następującemi warunkami:

1. Za cenę wywołania służyć będzie wartość szacunkowa 7257 zł 90 kr. w. a., niżej której ta $1/5$ część pomienionych realności na tych dwóch terminach sprzedaną nie będzie.

2. Każdy chęć kupienia mający jest obowiązany 730 zł. w. a. a to w gotówce, w książeczkach galicyjskiej kasy oszczędności, w obligacyach indemnizacyjnych lwowskiego okręgu administracyjnego, lub w listach zastawnych galicyjskiego instytutu kredytowego, wedle kursu na dniu licytacyi istniejącego, w Gazecie lwowskiej wykazanego, jako wadyum do rąk komisyi licytacyjnej złożyć.

Wadyum najwięcej ofiarującego w sądzie zatrzymane i o ile w gotówce lub w książeczkach kasy oszczędności złożone zostało w pierwszą połowę ceny kupna wliczone będzie, wadya zaś innych licytantów zwrócone zostaną.

Akt oszacowania, tudzież bliższe warunki licytacyi w tutejszej registraturze przejrzeć i w odpisie podnieść można

O rozpisaniu licytacyi zawiadamia się obie strony, a mianowicie z miejsca i pobytu niewiadomego Jana Nepomucena Wacława tr. im. Hofmana przez edykt niniejszy i kuratora w osobie p. adwokata Dra. Pfeifera z zastępstwem p. adwokata Dra. Roińskiego mu nadanego, dalej Dra. Jana Madurowicza, jako też c. k. prokuratoryę skarbową we Lwowie, fundusz kalek św. Łazarza na ręce burmistrza miasta Lwowa, magistrat miasta Lwowa, nakoniec wszystkich wierzycieli hipotecznych, którzyby po dniu 5. października 1850 do tabuli weszli, lub którymby uchwała licytacyjna lub później w tej sprawie zapaść mające postanowienia z jakiegokolwiekbądź powodu wcześnie lub wcale doręczone by być nie mogły, do rąk kuratora im w osobie p. adwokata krajowego Dra. Mecińskiego, a w zastępstwie w osobie p. adwokata Dra. Sermaka niniejszem ustanowionego.

Lwów dnia 1. kwietnia 1871.

(1127 2—3) **Edykt.**

L. 7622. C. k. sąd krajowy w Krakowie z powodu pozwu pod dniem 13go stycznia 1870 do l. 748 przez pana Antoniego Matawowskiego przeciw p. Franciszce Stachurskiej o zapłacenie sumy 6340 złp. 10 gr. czyli 1585 zł. $8^{1}/_{2}$ kr. w. a. i usprawiedliwienie prenotacyi w stanie biernym części dóbr Radwanowice Bętkowszczyzna i Bratkowszczyzna uzyskanej, wniesionego, ustanawia dla pozwanej p. Franciszki Stachurskiej z powodu niewiadomego pobytu tejże kuratorem p. adwokata Dra. Jakubowskiego z substytucyą p. adwokata Dra. Geisslera do zastępowania nieobecnej, i wyznacza termin do uzupełnienia rozprawy na dzień 7. czerwca 1871 o godzinie 10. zrana.

Wzywa się zatem p. pozwaną, aby w tym terminie albo sama stanęła lub ustanowionemu zastępcy potrzebne dokumenta udzieliła lub innego zastępcę sobie wybrała i wszelkich środków obrony użyła, w razie przeciwnym sama sobie przypisze skutki zaniedbania.

Kraków, dnia 1. maja 1871.

(1130 2—3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 2923-Pr. W celu obsadzenia posady sekretarza powiatowego z płacą 700 zł. ewentualnie 600 zł. rozpisuje się konkurs do końca maja b. r.

Podania zaopatrzone w dowody kwalifikacyi i znajomości języków krajowych mają być wniesione w drodze właściwej do c. k. Prezydyum Namiestnictwa.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 14. maja 1871.

(1098 2—3) **Edykt.**

1648. C. k. sąd powiatowy w Rymanowie nieobecnemu z miejsca pobytu niewiadomemu Józefowi Rudawskiemu do wiadomości podaje, że brat jego c. k. pens. porucznik Szczepan Rudawski bezpotomnie z kodycylarnem rozporządzeniem w Rymanowie dnia 7. czerwca 1870 pozostawiwszy ruchomy majątek, zmarł. Wzywa się go zatem, aby się do spadku tego w przeciągu jednego roku zgłosił, gdyż w przeciwnym razie, po upływie terminu tego, postępowanie spadkowe z kuratorem dla niego w osobie p. Piotra Buriaka ustanowionym i z resztą spadkobierców załatwione zostanie.

Rymanów, dnia 26. kwietnia 1871.

(1102 3—3) **Konkurs.**

Nr. 676 pr. Opróżniona przy c. k. Sądzie powiatowym w Olesku posada woźnego z roczną płacą 250 złr. w. a. i z prawem posunięcia się na płacę rocznych 300 złr. w. a. jest do obsadzenia.

Ubiegający się o posadę tę mają wnieść podania zaopatrzone dotyczącymi dokumentami do Prezydyum c. k. Sądu obwodowego w Złoczowie, w drodze ustawami wskazanej, najpóźniej do dni 14 licząc od trzeciego zamieszczenia niniejszego ogłoszenia w urzędowej części gazety lwowskiej. Tylko podania zaliczonych w poczet służby c. k. Sądów albo c. k. urzędów, lub też zaliczonych w poczet zaprenotowanych aspirantów z c. k. armii, mogą być uwzględnione.

Z prezydyum c. k. sądu obwodowego.

Złoczów dnia 9. Maja 1871.

(1105 2—3) **Edikt.**

Nr. 6101. Vom k. k. Bezirksgerichte in Brody wird dem Chaim Leib Margules rücksichtlich dessen dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Erben mittelst gegenwärtigen Edicts bekannt gegeben, daß Marcus Margulies gegen Verständigung desselben mit dem Gesuche de praes. 21ten Juni 1869 z. Z. 4065 um Intabulirung als Eigenthümer der Hälfte des Gewölbes sub Nr. 12 in Brody hiergerichts eingeschriten ist, und daß diesem Gesuchee mit dem hiergerichtlichen Bescheide vom 18. August 1869 Zahl 4065 willfahrt wurde.

Zur Empfangnahme dieses Bescheides wird für Chaim Leib Margulies rüchsichtlich dessen dem Leben und Wohnorte nach ubekannten Erben Herr Advocat Dr. Ornstein als Curator bestellt.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Brody, den 28. April 1871.

(1107 2—3) **Obwieszczenie licytacyi.**

L. 3619. W celu sprzedaży dwóch młynów kameralnych, każdy o trzech kamieniach, a jeden z nich z twardego materyału w Nowym Sączu pod l. k. 374 i 378 położonych, wraz z gruntami do tychże należącymi w objętości 1 morga 1210 kw. sążni odbędzie się w c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Nowym Sączu na d. 6. czerwca 1871 przed południem do 12tej godziny powtórna publiczna licytacya ustna, do której i oferty pisemne najdalej do dnia 5. czerwca 1871 do 2. godziny po połndniu u naczelnika c. k. powiatowej dyrekcyi skarbu przyjmowane będą. Jako cenę wywołania ustanawia się kwota ceny kupna 9000 zł.

Oferty pisemne mają być zgodnie z warunkami licytacyi w formie prawnej wystawione, w wadyum 10procent opatrzone i należycie opieczętowane.

Otwierać się one będą po zupełnem zamknięciu licytacyi ustnej.

Do ustnej licytacyi będą tylko ci przypuszczeni, którzy wadyum 10proc. złożą i według ustaw państwa od publicznych licytacyi nie są wykluczeni.

Resztę warunków licytaci przejrzeć można w c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w godzinach kancelaryjnych.

Z c. k. powiatowej dyrekcyi skarbowej.

Nowy Sącz, dnia 5. maja 1871.

(1111 2—3) **Edykt.**

L. 6420. C. k. sąd deleg. miejski krakowski zawiadamia niniejszym edyktem pana W. Kamslera kupca tutejszego, że przeciw niemu J. Eibenschütz i Lustgarten przez p. adwokata Dra. Rappaporta wnieśli pozew, w załatwieniu tegoż pozwu termin do sumarycznej rozprawy na dzień 30. czerwca 1871 o godzinie 9. przed południem wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego W. Kamslera nie jest wiadome, przeto c. k. sąd deleg. miejski w celu zastępowania pozwanego jak równie na koszt i niebezpieczeństwo, tutejszego adwokata p. Dra. Starzewskiego z dodaniem mu zastępcy p. adwokata Dra. Kaufmana kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam stanął lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi deleg. miejsk. doniósł, w ogóle, aby wszelkich możebnych do obrony środków użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

C. k. sąd delegowany miejski.

Kraków, dnia 23. kwietnia 1871.

(1113 2—3) **Ogłoszenie.**

L. 3646-R. sz. k. Podaje się do wiadomości, iż egzamina kwalifikacyjne z kandydatami i kandydantkami nauczycielskiemi dla szkół ludowych odbędą się z końcem bieżącego roku szkolnego w następującym porządku:

I. na kursie pedagogicznym żeńskim w Staniątkach 5., 6. i 7. czerwca,
II. na kursie pedagogicznym żeńskim w Krakowie 9., 10., 12 i 13 czerwca,
III. w seminaryum nauczyc. męskiem w Krakowie 14., 15., 16. i 17. czerwca,
IV. na kursie pedagogiczuym męskim w Tarnowie 19. 20. 21. i 22. czerwca,
V. na kursie pedagogicznym męskim w Jarosławiu 24., 26. i 27. czerwca,
VI. w seminaryum żeńskiem w Przemyślu 28. i 30. czerwca i 1. lipca,
VII. na kursie pedagogicznym męskim w Przemyślu 3., 4., 5. i 6. lipca,
VIII. w seminaryum żeńskiem we Lwowie 3., 4., 5., 6., 7. i 8. lipca,
IX. w seminaryum męskiem we Lwowie 10., 11., 12., 13., 14. i 15. lipca,
X. na kursie pedagogicznym w Buczaczu 17., 18. i 19. lipca.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów dnia 30. kwietnia 1871.

(1114 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 9077. W celu zapewnienia budowli konserwacyjnych w latach 1871, 1872 i 1873 na gościńcach państwowych w Bocheńskim okręgu budowniczym wykonać się mających, odbędzie się w tamtejszem c. k. starostwie na dniu 7. czerwca 1871 o godzinie 12. w południe licytacya przez składanie ofert.

Cena fiskalna robót w roku 1871 wykonać się mających wynosi dla gościńca:

1. Biała - Przemyśl - Lwów	4053 zł.	$93\frac{1}{2}$	kr.
2. Bochnia - Sierosławice	3694 „	$31\frac{1}{2}$	„
3. Proszówka - Niepołomice	216 „	$73\frac{1}{2}$	„
4. Gdów - Gorlice	5259 „	$65\frac{1}{2}$	„
Razem	13224 zł.	64	kr.

wal. austr.

Bliższe warunki licytacyi przejrzane być mogą w wymienionem c. k. Starostwie w godzinach urzędowych, gdzie też oferty zaopatrzone w 5proc. wadyum od ceny fiskalnej wynoszące, z wyrażeniem cen nietylko cyframi ale i literami w oznaczonym terminie wniesione być mają.

Oferty spóźnione lub nieułożone według przepisów nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 7. maja 1871.

(1120 2—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 1622. C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie niniejszem wiadomo czyni, iż dla współpozwanego p. Alfreda Fihausera z miejsca pobytu i życia niewiadomego lub jego niewiadomych spadkobierców ustanawia się w sprawie Alberta i Izabeli Chłopickich przeciw Eleonorze Fihauser i spadkobierców śp. Henryka Fihausera o zawyrokowanie:

1. Że ugoda pomiędzy Eleonorą Fihauserową w imieniu własnem i w imieniu śp. Henryka Fihausera czyli w imieniu jego masyspadkowej leżącej z jednej, a Izabelą Chłopicką i Albertem Chłopickim z drugiej strony w Krakowie dnia 1. Października 1859 względem pretensyi wyrokami był. c. k. Sądu szlacheckiego zd. 4. i 9 Grudnia 1851 L. 14226 c. k. Sądu apelac. z dnia 5. i 7. Lipca 1852, L. 12665 i intymatem z dnia 5. Listopada 1852 L. 16282 i c. k. nadw. Trybunału z dnia 9. Grudnia 1853 L. 12458 przysądzonych zawarta, w swej całej osnowie, przez Eleonorę Fihauer i wszystkich spadkobierców po śp. Henryku Fihauser mianowicie: Wandę z Fihauserów Habicht, Rozę z Fihauserów Gross, Stanisławę Fihauser, Bogumiłę Fihauser, Alfreda Fihausera i Czesława Fihausera obowiązuje,

2. Że pretensyę owemi wyrokami był. c. k. Sądu szlacheckiego w Tarnowie z dnia 4. i 9. Grudnia 1851 L. 14226 c. k. Sądu apel. w Krakowie z dnia 5. i 7. Lipca 1854 L. 12665 i c. k najwyż. nadw. Trybunału sprawiedl. z dnia 9. Grudnia 1853 L. 12458 w kwotach 1157 złr., 1265 złr., 87 złr 54 kr. etc. z procentami po 4% od dnia 1. Września 1846 bieżącemi Henrykowi i Eleonorze Fihauserom przeciw Albertowi Chłopickiemu przysądzone, wraz z procentami 4proc. od dnia 8. września 1846 i kosztami w kwocie 12 złr., 12 złr. 40 ct., 6 złr., 3 złr., 7 złr. i 55 złr. 30 ct. w. a. przyznanemi, są umorzone i pozwanym się więcej nie należą;

3. Że sądowe egzekucyjne rozporządzenia w celu ściągnięcia powyżej w punkcie II wymienionych pretensyj uchwalone z dnia 18. Lutego 1854 Nr. 902, 18. Czerwca 1856 L. 1949, 24. Marca 1857 L 2121, 21. Lipca 1857 L. 4365; 3. Marca 1859 L 241 i 30. Grudnia 1869 L. 13508 stały się bezskuteczne i że zatem przymusowe zajęcie i oszacowanie i sprzedaż ruchomości w protokole z dnia 9. Lipca 1856 spisanych, tudzież zafantowanie i sprzedaż obligacyj pożyczkowych w księdze dep. C str. 546 a właściwie T. I pag. 158 uwidocznionych tytułem kaucyi służbowej Alberta Chłopickiego złożonych, odwołują się i więcej miejsca mieć nie mogą, kuratorem p. Dr. Grabczyńskiego, z którym wniesiony spór przeprowadzonym będzie, tudzież iż małż. Albert i Izabela Chłopiccy w dniu 24. Stycznia 1871 do L. 1622 pozew wnieśli i o pomoc sądową prosili, wskutek czego termin do rozprawy ustnej na 26. Maja 1871 o godz. 10 rano wyznaczonym został. — Tym edyktem przypomina się współpozwanemu, ażeby w przeznaczonym czasie albo się osobiście stawił, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielił lub innego obrońcę obrał i tut. sądowi oznajmił, ogólnie do obrony prawem przepisane środki użył, inaczej z jego opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Tarnów dnia 24. Marca 1871.

(1126 2—3) **Edykt.**

Nr. 11. Aleksander Wisłocki c. k. notaryusz jako komisarz sądowy wskutek polecenia c. k. Sądu obwodowego Tarnowskiego z dnia 24. Lutego 1871 L. 1998 podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia pretensyi wekslowej 800 złr. w. a. zpn. przez Dr. Leona Bersohna przeciw Akiwie Bersohnowi wywalczonej, suma 1500 złr. w. a. zpn. w stanie biernym roalności Nr. 15 w Tarnowie na przedmieściu Zawale Herscha Leistena własnej na rzecz Akiwy Bersohna zaintabulowana, tudzież ciążąca odpowiedzialność tegoż Hersza Leistena za rzetelność i wypłacalność powyższej sumy w drodze publicznej przymusowej licytacyi w trzech terminach na dzień 25. Maja, 26. Czerwca i 25. Lipca 1871 zawsze o godzinie 10 rano wyznaczonych sprzedanemi zostaną, przyczem się nadmienia, że ta suma wraz z odpowiedzialnością na pierwszych 2 terminach tylko wyżej, a przynajmniej za ową cenę, na 3 zaś terminie także i niżej takowej za jakąkolwiek cenę będą sprzedane.

Warunki licytacyi przejrzeć można w kancelaryi c. k. notaryusza Aleksandra Wisłockiego w Tarnowie.

Do tej więc licytacyi chęć kupienia mających niniejszem zapraszam.

Tarnów dnia 25. Kwietnia 1871.

Aleksander Wisłocki,
notaryusz.

(1103 3—3) **Ogłoszenie licytacyi.**

Nr. 884 cyw. C. k. Sąd powiatowy w Oświęcimie podaje do powszechnej wiadomości, że na zaspokojenie wywalczonej przez p Karola Pieczonkę pretensyi w ilości 126 złr. 58 ct. w. a. zpn. odbędzie się egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytacyę domu pod l. k. 18 i stodoły oraz 22 zagonów gruntu w Podolszu położonych, do sukcessorów ś. p. Jędrzeja Krzciuka należących, ciała tabularnego niestanowiących, a to w trzech terminach, czyli w dniach 7. Czerwca, 13. Lipca i 10. Sierpnia 1871 r. każdego razu o godzinie 10 zrana w kancelaryi sądowej, i że te przedmioty na pierwszym i drugim terminie tylko wyżej lub za cenę szacunkową, na trzecim zaś terminie i niżej ceny szacunkowej najwięcej ofiarującemu za gotówkę sprzedane będą pod następującemi warunkami:

1. Cenę wywoławczą stanowić będzie cena szacunkowa w ilości 515 złr. w. a.

2. Każdy chęć licytowania mający obowiązany jest złożyć do rąk komisyi licytacyjnej wadium 10% ceny szacunkowej wynoszące, w gotówce lub w papierach publicznych na okaziciela opiewających według ostatniego kursu obliczyć się mających, które kupicielowi zatrzymane, reszcie zaś licytantom zaraz po skończonej licytacyi zwrócone będzie, nadto obowiązany jest kupiciel zaraz całą cenę kupna złożyć włącznie ze złożonem poprzednio wadium.

Resztę warunków licytacyjnych i protokół oszacowania może sobie przejrzeć każdy w tutejszo-sądowej registraturze podczas godzin urzędowych.

C. k. Sąd powiatowy

Oświęcim dnia 4. Marca 1871 r.

(1104 3—3) **Edykt.**

Nr. 1821. C. k. Sąd powiatowy w Brzesku stosując się do odezwy c. k. Sądu krajowego w Krakowie z dnia 25, Kwietnia 1871 L. 7074 w celu zaspokojenia pretensyi wekslowej, Süssli Verderberowej w kwocie 250 złr. w. a. z procentem po 6% od dnia 1. Listopada 1864 z kosztami sądowymi i egzekucyjnymi w kwotach: 9 złr. 27 ct, 6 złr. 25 ct., 3 złr. 87 ct., 5 złr. 80 ct. i obecnie w kwocie: 9 złr. 41 ct. w. a. przyznanemi, zezwala na egzekucyjną sprzedaż przez publiczną licytację połowy realności pod Nr. 68 w Brzesku położonej Genendli Themannowej własnej, — w tym celu wyznacza trzy termina tj. na dzień 28. Czerwca, 25. Lipca i 22. Sierpnia zawsze o godzinie 9 przedpołudniem i podaje warunki, pod którymi licytacya się odbędzie jak następuje:

1. Za cenę wywołania połowy realności pod Nr. 68 w Brzesku położonej stanowi się suma 850 złr. w. a. aktem oszacowania wypośrodkowana, niżej której połowa tej realności na dwóch pierwszych terminach sprzedaną nie będzie. Na terminie trzecim połowa tej realności może być sprzedaną nawet poniżej ceny szacunkowej.

2 Chęć kupienia mający złoży jako wadium do rąk c. k. komisyi licytacyjnej jedną dziesiątą część ceny szacunkowej tj. sumę 85 złr. w. a. bądźto w gotówce, bądźto w obligacyach państwa, bądź w listach zastawnych galicyjskich, bądź wreszcie w obligacyach indemnizacyjnych, przyczem owe listy zastawne lub obligi według ostatniego kursu, przez c. k. giełdę pieniężną wiedeńską notowanego, którym chęć kupna mający ma się wykazać, policzone będą. Złożone wadyum nabywcy zatrzymane, zaś innym licytantom zwróconem będzie.

3. Nabywca obowiązanym będzie jedną trzecią część ceny kupna, w którą się wliczy wadyum, jeżeli ono w gotówce złożonem zostało, — w dniach trzydziestu po doręczeniu uchwały, akt licytacyi zatwierdzającej do depozytu sądowego w gotówce złożyć, resztujące zaś dwie trzecie części ceny kupna winien będzie nabywca najdalej w dniach 30 po doręczeniu mu prawomocnego wyroku klasyfikacyjnego, czyli tak zwanej tabeli płatniczej, a to stosownie do jej postanowień, bądź gotówką do depozytu sądowego złożyć, bądź też wierzycielom hypotecznym klasyfikacyjnym wyrokiem na cenę kupna przekazanym, zapłacić, tymczasem zaś winien będzie nabywca od chwili wprowadzenia go w posiadanie fizyczne nabytej realności odsetki po 5% od resztujących dwóch trzecich części ceny kupna, ratami kwartalnemi z dołu do depozytu sądowego wypłacać — te zaś długi hypoteczne, których wypłaty wierzyciele hypoteczni przyjąć obowiązani nie są i przyjąćby nie chcieli, winien nabywca do zapłaty przyjąć.

4. Wrazie uchybienia przez nabywcę któregokolwiek warunku licytacyjnego złożone przez niego wadyum przepada i na jego koszt i niebezpieczeństwo zostanie rozpisaną ponowna licytacya z jednym terminem, na którym wspomniona połowa realności za jakąbądź cenę sprzedaną zostanie. Resztę warunków tudzież wykaz hypoteczny i akt oszacowania można przejrzeć w registraturze sądowej. C. k. sąd powiatowy.

Brzesko 6. Maja 1871.

(1096 3—3) **Edict.**

Nr. 4786. Vom k. k. Kreisgerichte in Stanislau wird der dem Leben und Wohnorte nach unbekanten Dwora Finkelstein oder im Falle ihres Ablebens ihren Erben bekannt gemacht, es sei in Folge des Gesuches des Meilech Uhrmann de praes. 2. November 1870 Zahl 13802 auf Grund des Kauf- und Verkaufsvertrages vom 1ten December 1861 der Bittsteller Meilech Uhrmann im Grunde hiergerichtl. Beschlusses vom 3. December 1870 Z. 13802 als Eigenthümer des der Dwora Finkelstein gehörigen $\frac{1}{6}$ Theiles der in Stanisławów sub Nr. $100\frac{3}{4}$ gelegenen Realität intabulirt worden, daß für sie zum Curator der Herr Advocat Dr. Tutak hiemit bestellt und demselben der für sie ausgefertigte Tabularbescheid vom 3. December 1870 Z. 13802 zugestellt worden ist.

Stanislau, am 22. April 1871.

(1085 3—3) **E d y k t.**

L. 5037. C. k. Sąd obwodowy w Stanisławowie podaje do wiadomości iż na prośbę Sary Flieg w sprawie przeciw masie Katarzyny Högner a względnie tejże spadkobiercom Zuzannie Högner i Franciszce Högner z miejsca pobytu niewiadomych o zniesienie wspólnej własności realności Nr. k. 199 i 204¾ w Stanisławowie położonych odbędzie się w drodze wykonania wyroku tusądowego z dnia 20 Lutego 1869 L. 551 publiczna sprzedaż wyż wymienionych realności, a to dnia 1. Czerwca, 29. Czerwca i 27. Lipca 1871 o 10 godzinie zrana z tem, iż gdyby takowe przy dwóch pierwszych terminach w cenie szacunkowej lub powyżej sprzedanè nie zostały — przy trzecim terminie poniżej ceny szacunkowej sprzedane będą.

Jako cenę wywoławczą tych niepodzielnie sprzedać się mających realności stanowi się wartość szacunkowa tych realności, a to realność pod L. 199¾ w ilości 4064 w. a. zaś realnosc pod L. 204¾ w ilości 451 złr. i 30 ct. w. a czyli w łącznej kwocie 4515 złr. aktem szacunkowym w moc uchały z dnia 27 listopada 1865 l. 22987 na dniu 9. stycznia 1866 wyprowadzonym, wypośrodkowana.

Jako wadyum ustanawia się 10proc. tej ceny w gotówce lub w papierach wartościowych kurs giełdowy mających wraz z kuponami i talonami, które wedle kursu ówczesnego w Gazecie lwowskiej notowanego, jednakże nie wyżej nad wartość nominalną przyjęte bęłą.

Względem podatków, jako też innych realność obciążających ciężarów odseła się chęć kupienia mających do urzędu podatkowego i tabuli tutejszo-sądowej.

Akt szacunkowy i dalsze warunki licytacyi wglądnąć można w tutejszo-sądowej registraturze.

O tem zawiadamia się egzekucyę prowadzącą, egzekutów i znajomych dłużników hipotekarnych, zaś wszystkich dłużników hipotecznych, którzyby po 14go marca 1871 roku do tabuli weszli, lub którymby uchwała niniejsza lub która z następnych wcale lub zapóźno doręczoną nie została, zawiadamia się edyktami i przez kuratora p. adw Dra. Maramorosza z zastępstwem p. adw. Dra. Tutaka.

C. k. sąd obwodowy.

Stanisławów, dnia 15. kwietnia 1871.

(1086 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 1437. C. k. sąd powiatowy Dobczycki zawiadamia chęć kupna mających, że w wykonaniu uchwały ces. król. sądu krajowego krakowskiego z dnia 7go grudnia 1870 Nro. 22546 uchwałą ces. król. sądu wyższego krajowego krakowskiego w dniu 15go marca 1871 do l. 2735 wydaną zatwierdzonej, sprzedanemi zostaną w drodze publicznej licytacyi za gotową zapłatę na jednym terminie **w dniu 20go czerwca 1871** roku o godzinie 8mej zrana się rozpoczynającym, nieprzerwanie trwającym, najprzód w **Kępanowie**, następnie w **Lubomierzu** i **Zarębówce** przedmioty w spadku po Kazimierzu Prus Petryczynie pozostałe mianowicie meble, suknie, bielizna, obrazy, książki, porcelana, sprzęty kuchenne i gospodarskie, inwentarze żywe i martwe, zapasy drzewa, zboże, oraz ryby podczas licytacyi wyłowione, wyżej funta ważące.

Dobczyce, dnia 3. maja 1871.

(1090 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 13898. W celu zabezpieczenia budowli zachowawczych w roku bieżącym wykonać się mających na gościńcu rządowym Lwowsko-Brodzkim, Stryjsko Lwowskim, Biała-Przemysko-Lwowskim i Lwowsko-Jaworowsko Radymieńskim w okręgu budowniczym Lwowskim, odbędzie się dnia 30. maja 1871 r. o godzinie 12tej w południe w c. k. starostwie Lwowskiem licytacya zapomocą ofert.

Cena fiskalna robót wykonać się mających wynosi 1270 zł. 10 kr. w. a

Odnoszące się do tych budowli warunki przeglądnąć można w wymienionem c. k. starostwie, w godzinach urzędowych, dokąd także pisemne oferty zaopatrzone w 5procentowe wadyum najdalej aż do terminu wyznaczonego wniesione być mają.

Oferty nieułożone według przepisów, lub podane po terminie nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie, dnia 7. maja 1871.

(1094 3—3) **Ogłoszenie konkursu.**

Nr. 5755. Celem nadania **dwu galicyjskich miejsc funduszowych w c. k. akademii Maryi Teresy we Wiedniu.** ogłasza się niniejszem konkurs.

Ktoby tedy życzył sobie umieścić w rzeczonej akademii syna, lub opiece swej poruczonego młodzieńca, winien podać o to do **Wydziału krajowego najdalej do 10. Czerwca r. b.** i przedłożyć:

1. Metrykę chrztu młodzieńca należycie legalizowaną na dowód, że tenże skończył ósmy rok życia, a nie przekroczył dwunastego.
2. Świadectwo szkolne z ostniego półrocza w dowód, że tenże ukończył z dobrym postępem przynajmniej 3 klasę szkół początkowych (normalnych) Jeżeli aspirant uczył się dotychczas prywatnie, należy również załączyć świadectwo obyczajności wydane przez miejscowego plebana.
3. Świadectwo lekarskie o zdrowiu kandydata tudzież poświadczenie odbytej szczepionej lub naturalnej ospy.
4. Zaświadczenie o stanie majątku wydane przez miejscowego plebana, zatwierdzone przez Zwierzchność gminą i c. k. Starostwo powiatowe, w którem wyrazić należy czyli aspirant ma rodzeństwo i jak liczne, — nakoniec
5. Deklaracyę podającego, że wrazie przyjęcia do akademii sprawi aspirantowi pierwsze oporządzenie, i że obowiązuie się w takim razie płacić do kasy akademickiej na uboczne wydatki corocznie po 170 złr. wal. austr.

Program akademii zawierający oraz bliższe szczegóły pierwszego oporządzenia ucznia przejrzeć można w archiwum Wydziału krajowego.

Przyjęcie do akademii nastąpi z początkiem roku szkolnego 1871/2.

Nakoniec zwraca się uwagę kompetentów, że podania po upływie wyżej wyznaczonego terminu, lub też do innej władzy wniesione, nie znajdą uwzględnienia.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Lwów dnia 4. Maja 1871.

(1095 3—3) **E d y k t.**

Nr' 3064. Cesarsko królewski Sąd obwodowy samborski podaje do wiadomości Piotra Bielańskiego, Katarzyny z Osolińskich Jabłonowskiej, Stanisława Grzembskiego, Piotra Borzęckiego, Augusta Wysockiego, Michała Nehrebeckiego, Franciszka Łosia, Adama Konarskiego, Leona Konarskiego, Franciszka Zwierzchowskiego, Jana Urbana, Jędrzeja Laszowskiego, Ignacego Miączyńskiego, Jędrzeja Kuczkowskiego, Ignacego z Kościelca Borowskiego, Macieja barona Hadniewicz, Jana Zielińskiego, Józefa Ksawerego Dwernickiego, Abbe de Stasie, Aleksandra Skarbka Borowskiego, Łukasza Świderskiego, Antoniego Strońskiego, Jana Niedźwieckiego, Jana Antoniego Niedźwieckiego, Stefana Jana Wilczyńskiego, Jakóba Biejkowskiego, Michała Kobyłeckiego, Józefa Wolskiego, Jana hr. Bąkowskiego, Józefa Maksymiliana hr. Osolińskiego, Jana Borakowskiego, Franciszka Skarzyńskiego, Tomasza Trojackiego, Jana Nestorowicza Kazimierza Chojeckiego, właścicieli zapisanej przez Ignacego Borowskiego kaucji sekwestratorycznej Macieja Józefa Samborskiego, Antoniego Jabłońskiego, Jędrzeja Piotrowskiego, Anny z Ankwiczów Borzęckiej, Honoraty Borzęckiej, Maryanny z Borzęckich Potockiej, Ludwiki z Borzęckich Dębowskiej, Rafała Zaręby, Tomasza Deszerta, Ryszarda i spółki, Tekli z Sokołowskich Moszyńskiej, Brunona Neulinga, Antoniego Domańskiego, Franciszka Hampla, Franciszka Nasson, Antoniego Noffok, Piotra Eggerta, wierzycieli Prota Potockiego, Tadeusza Rosnowskiego, Pawła Chylińskiego, Hersza Landes jako wierzycieli z miejsca pobytu niewiadomych, a wrazie ich śmierci ich z bytu, imienia i pobytu niewiadomych spadkobierców, którzy na sumach 1900 złr., 2000 złp, 6000 złp. i 6000 złp. na cenie kupna dóbr Turka górna tabelą płatniczą byłego c. k. Sądu szlacheckiego lwowskiego z dnia 11. Czerwca 1855 L 17780 na II miejscu umieszczonych dalsze prawo zastawu uzyskali, że celem zawiadomienia ich o uchwale tegoż c. k. Sądu obwodowego z dnia 10. Lipca 1861 do L 3097 mocą której sumy te jako eliminowane i na zaspokojenie późniejszych wierzytelności Michała Barańskiego użyć się mające uznane zostały, ustanowił dla nich za kuratora adw. Dr. Wołosiańskiego z zastępstwem adw. Dr. Kohna i temuż uchwałę tę doręczył.

Sambor dnia 18. Kwietnia 1871.

(1049 3—3) **E d i c t.**

Nr 9674. Von Seite des k. k. Kreisgerichtes zu Przemyśl wird hiemit bekannt gegeben, daß in Folge des Ansuchens des k. k. Landesgerichtes in Wien vom 27. September 1870 Z. 54107 zur Befriedigung der priv. österr. Nationalbank mit der Darlehensforderung im Restbetrage von 2838 fl. 38 kr sammt 6 Pct. Interessen vom 29. Juli 1869, dann der vom Verfallstage bis zum Zahlungstage berechneten 6 Pct. Verzugszinsen und dem bereits erwachsenen Kostenbetrage von 14 fl. 71 kr. österreichischer Währung, dann der auf 47 fl. 78 kr. österr. Währ bestimmten, sowie der weiters noch auflaufenden erweislichen Gerichts- und Executionskosten, die executive Feilbietung der laut libr. Dom. 307. pag. 430. n. 30. haer. dem Herrn Carl Kozakiewicz gehörigen, im bestandenen Przemyśler Kreise gelegenen laut Dom. 307. pag. 439. n. 83. on. der Hypothek unterliegenden Güter Ciemierzowice nebst dem Grundstücke Odebranka, und zwar in zwei Terminen ausgeschrieben wird, welche executive Feilbietung am 5. Juni 1871 u. am 3. Juli 1871, jedesmal um 10 Uhr Vormittags unter nachstehenden Feilbietungsbedingungen vorgenommen werden wird.

1. Als Ausrufspreis wird der bei der Beleihung statutenmäßig ermittelte Werth von 27300 fl. österr. Währ. angenommen. Im ersten und zweiten Termine werden diese Güter nicht unter dem Ausrufspreise verkauft werden.

2. Vor Beginn der Feilbietung hat jeder Kauflustige 10 Pct. des Ausrufspreises, d. i. 2730 fl. österr. Währ. im Baaren, in Bücheln der galiz. Sparcasse, oder nach dem letzten Curse in Pfandbriefen, sei es des galiz. Credit-Institutes oder der Nationalbank oder in galiz. Grundentlastungs-Obligationen als Vadium zu Händen der Licitations-Commission zu erlegen.

Die Nationalbank ist von diesem Erlage befreit.

Das Vadium des Erstehers, in wiefern es im baaren Gelde erlegt ist, wird in den Kaufpreis eingerechnet, den übrigen Licitanten aber nach Beendigung der Feilbietung zurückgestellt.

3. Der Tabularextract, sowie die weiteren Acten sind in der hiergerichtlichen Registratur zur Einsicht bereit.

4. Sollten diese Güter weder am ersten noch am zweiten Feilbietungstermine um den Ausrufspreis verkanft werden, so wird zur Einvernehmung der Gläubiger über die Erleichterung der Bedingungen eine Tagsatzung auf den 3. Juli 1871 um vier Uhr Nachmittags bestimmt, bei welcher die Nichterscheinenden als der Mehrheit der Erscheinenden angesehen werden.

Hievon werden die privil. österr. Nationalbank, Herr Carl Kozakiewicz zu eigenen Händen, ferner die Hypothekargläubiger, k. k. Finanzprocuratur im Namen der priv. Forderungen, wie auch im Namen des Minoriten resp. Franziskaner Convents in Przemyśl, der Pfarre in Zamiechów, der Kirche in Kisienica und des Grundentlastungs- und Gebührenfondes, die galizisch. Creditanstalt, das Witwen- und Waisen-Institut der gr. kath. Erzdiözöse St. Georg in Lemberg, Hr. Osias Losch, Feivel Polturak, Jente Ludmerer, Mathias Grass, Beile Mittelmann, Feige Altmann, Herr Johann Czerwiński, Fr. Klara Czerwińska, Zofia Nazarewicz, Hr. Jacob Borecki, Josef Zierkiewicz zu eigenen Händen, dann Hr. Wolf Schumer, Fr. Konrada Michlik, Hr. Vincenz Lenkiewicz, und alle jene Gläubiger und Partheien, welche nach Ausfertigung des Tabularextractes, d. i. 15. Juni 1870 dingliche Rechte auf die zu verkaufenden Güter erwirken würden, oder welchen die Verständigung von der Feilbiethung und die weiteren Bescheide in dieser Angelegenheit aus was immer für einer Ursache entweder gar nicht oder nicht rechtzeitig zugestellt werden sollte, zu Händen des in der Person des Herrn Advocaten Dr. Reger mit Substituirung des Herrn Advocaten Dr. Chameides bestellten Curator verständigt.

Przemyśl, am 8. März 1871.

(1106 3—3) **E d y k t.**

Nr. 1539. Ze strony c. k. k. Sądu powiatowego w Podhajcach podaje się do powszechnej wiadomości, iż w sprawie ks. Demetra Huzara przeciw Piotrowi Krzeczkowskiemu dozwoloną została celem zaspokojenia kwoty 84 złr. w. a wraz 4% od 4. Marca 1865 i kosztami 3 złr., 2 złr. 87 ct. w. a. i teraźniejszymi kosztami w umiarkowanej ilości 7 złr. 71 ct. w. a. przymusowa sprzedaż połowy realności pod Nr. 57 w Zawałowie do Piotra Krzeczkowskiego należącej, opisanej i oszacowanej. która wedle warunków licytacyjnych w trzech terminach tj. dnia 25. Maja, 15. Czerwca i 30 Czerwca br. każdą razą o 10 godzinie rano w Sądzie z tym dodatkiem się odbędzie, iż ta połowa realności na pierwszych dwóch terminach tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim zaś i poniżej takowej najwięcej ofiarującemu sprzedaną będzie. — Cenę wywoławczą stanowi cena szacunkowa w kwocie 100 złr. w. a Każdy chęć kupienia mający złoży wadium 10% do komisyi, które po licytacyi nabywcy do ceny kupna wliczone zostanie.

O reszty warunkach wolno jest licytantom w Sądzie się dowiedzieć.

O czem się chęć kupienia mających zawiadamia.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Podhajce dnia 14. Kwietnia 1871.

(1112 3 3) **Obwieszczenie.**

L. 1779. C. k. sąd powiatowy w Stryju podaje do powszechnej wiadomości, że Wasyla Opryszko z Dulib syna ś. p. Hnata Opryszko za marnotrawcę uznano i jemu kuratora w osobie Dmytra Opryszko z Grabowca nadano.

C. k. Sąd powiatowy.

Stryj, dnia 30. kwietnia 1871.

Doniesienia prywatne.

Z drukarni E. Winiarza.